

การวัดและประเมินสมรรถนะภาษาอังกฤษ โดยใช้ CEFR สำหรับบริบทการเรียนการสอน ในประเทศไทย

Competency Based Assessment Language using the CEFR for Teaching and Learning Contexts in Thailand

วันวิสาข์ พูลทอง¹, ธนาภัสร์ สนธิรักษ์² และ กลวัชร เกษมโชค³

Wanwisa Phulthong, Thanaphat Sonthirak and Kollawat Kasemchok

Receive July 23, 2024; Retrieved October 15, 2024; Accepted December 09, 2024

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาระดับโลกที่ใช้ในภูมิภาคที่หลากหลายของโลกหลายประเทศได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความสามารถด้านภาษาอังกฤษของพลเมืองของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยพยายามส่งเสริมความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น ในหมู่ประชากรการสอนภาษาอังกฤษภายในระบบการศึกษาของไทยจัดประเภทเป็นภาษาต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่สะท้อนถึงบรรทัดฐานรูปแบบของเจ้าของภาษาตามแบบฉบับอังกฤษหรืออเมริกาเป็นสำคัญเป็นแบบดั้งเดิม ผู้เรียนภาษาไทยที่มีส่วนร่วมในการศึกษาภาษาอังกฤษมักจะมี ความคล่องแคล่วในภาษาที่จำกัดเมื่อเทียบกับผู้พูดภาษาพื้นเมือง และมักขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง ในสภาพแวดล้อมทางวิชาการและนอกวิชาการ ผู้สอนต้องตระหนักถึงลักษณะที่หลากหลายของภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลระดับโลก โดยปรับเปลี่ยนแนวทางการสอนของพวกเขาไม่เพียงเพื่อ สอดคล้องกับบริบทของผู้พูดเท่านั้น แต่ยังต้องพัฒนาการทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ให้ความสำคัญกับ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและความเข้าใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องประเมินและวัด ความสามารถทางภาษาอังกฤษภายในกรอบการปฏิบัติทางการศึกษาของไทย พวกเขารับผิดชอบในการสำรวจ วิธีการและกลยุทธ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับการจัดการการสอนภายในห้องเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกใน การบรรลุความรู้แบบบูรณาการโดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จาก กระบวนการเรียนรู้ภาษาตลอดกระบวนการต่าง ๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตนและสามารถใช้ภาษา ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริง การวัดและประเมินสมรรถนะภาษาควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมาย จริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ ควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือ ต้องประเมินทั้งความรู้ ประเมินทั้ง

^{1,2} ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ³อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Assistant Professor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Email: Wanwisa.phulthong@gmail.com

ความสามารถหรือประสิทธิภาพ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถนะทางภาษา

คำสำคัญ: การวัดและประเมินสมรรถนะ, กรอบอ้างอิง CEFR, การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

English as a global language spoken in diverse parts of the world has been a priority for many countries in the world to enhance the English language proficiency of its citizens. Thailand, in particular, has made efforts to promote higher levels of English proficiency. Among its population, the teaching of English within the Thai education system is categorized as a foreign language, largely reflecting the traditional British or American native speaker norms. Thai learners who participate in English education often have limited fluency compared to native speakers and often lack confidence in using English in both academic and non-academic settings. Teachers must be aware of the diverse nature of English as a global language, adapting their teaching approaches not only to the context of the speakers but also to the ongoing development of the language, while emphasizing effective communication and mutual understanding. Therefore, it is necessary to assess and measure English proficiency within the framework of Thai educational practice. They are responsible for exploring innovative methods and strategies for classroom instruction to facilitate the achievement of integrated knowledge, expecting learners to have knowledge and language skills, integrating knowledge from the language learning process with their own internal knowledge and being able to use the language in a variety of situations. The measurement and assessment of language proficiency should assess actual communication ability, not separate language use from the situation. It should be comprehensive, that is, assess both knowledge and ability or efficiency. Selecting language appropriately and in line with ideas and situations and assessing the extent of language use is language competence.

Keywords: Competency Based Assessment, CEFR, English Language Teaching

บทนำ

การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษจัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของวงการการศึกษาในปัจจุบัน ในสถานะที่ระดับความสามารถในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก ขณะที่ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่ควรสอนให้ผู้เรียนรู้ก็เป็นหัวใจสำคัญ จึงเห็นได้ว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะความรู้ ความสามารถที่มีให้ยั่งยืน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการค้า การลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมทางเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว (Office of the Basic Education Commission (OBEC), 2014)

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา แนวทฤษฎีทางการศึกษาตื่นตัวและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถหรือสมรรถนะของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง โดยได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับบทบาทของสถานศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะประเด็นการฝึกปฏิบัติในกระบวนการทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงพอที่จะสามารถเผชิญกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 ได้นำมาสู่การเสนอแนวทางและวิธีการปรับเปลี่ยนแนวการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและสาระสำคัญของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความสามารถและทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีอันจะนำไปสู่ความสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตได้ กรอบการประเมินผลและองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรได้รับการออกแบบมาเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะสำคัญที่จำเป็นสำหรับนักเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพในอนาคตอันใกล้กรอบการประเมินและองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรได้รับการออกแบบมาเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะสำคัญที่นักเรียนต้องการซึ่งจำเป็นสำหรับการบรรลุผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพในอนาคต (Tejada & Ruíz, 2016; Muñoz & Araya, 2017) ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถหรือสมรรถนะในทางสังคมศาสตร์เริ่มขึ้นในช่วงต้นทศวรรษ 1970 โดยนักจิตวิทยาชื่อดัง McClelland, D.C. (1973). ได้พัฒนาแบบจำลองสมรรถนะขึ้นเป็นครั้งแรก โดย McClelland กล่าวว่า ความสามารถแสดงถึงคุณภาพที่แท้จริงที่อยู่ในแต่ละบุคคลซึ่งผลักดันให้พวกเขาดำเนินการงานที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในของแต่ละบุคคลที่ผลักดันให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ (McClelland, 1973, 1976) คุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบของสมรรถนะ ได้แก่ คุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบของความสามารถครอบคลุมคุณสมบัติที่สังเกตได้ง่ายและค่อนข้างตรงไปตรงมา เช่น ความรู้ และทักษะ รวมถึงคุณสมบัติที่มองเห็นได้น้อยกว่าและท้าทายในการพัฒนา รวมถึงแรงจูงใจ ลักษณะนิสัยที่แท้จริง

การรับรู้ตนเอง และบทบาททางสังคม นอกจากนี้ McClelland (1973) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงในสังกัดมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด กล่าวว่า แนวคิดเรื่องความสามารถเกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพแฝงที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถขับเคลื่อนบุคคลนั้นไปสู่การบรรลุผลการปฏิบัติงานที่เหนือกว่าหรือปฏิบัติตามมาตรฐานประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ในความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น สมรรถนะ (competency) จึงหมายถึงคุณลักษณะของแต่ละบุคคลซึ่งครอบคลุมความรู้ ทักษะ วิธีการ แรงจูงใจ และลักษณะบุคลิกภาพที่รวมอยู่ในการดำเนินการของงานที่มีความรับผิดชอบเพื่อให้บรรลุหรืออาจเหนือกว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ความสามารถเกิดขึ้นได้เฉพาะเมื่อบุคคลได้ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติที่ตนมีในการทำงานให้เห็นความพยายามทางวิชาชีพของตน จัดการกับความท้าทายในบริบทที่หลากหลายจนเกิดความชำนาญและความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ

แนวคิดของการจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครอบคลุมการสอนที่เน้นผู้เรียน วิธีการสอนนี้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านการใช้กลไกการเรียนรู้ (กระบวนการทางปัญญา) พลวัตทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และส่งเสริมโอกาสสำหรับผู้เรียนในการมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาแบบบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อชี้นำประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่เป็นระบบที่สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและแนวโน้มที่หลากหลายของนักเรียน โดยเน้นการสังเคราะห์ความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ มีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลายแหล่งความรู้จำนวนมากมีความสามารถในการปลูกฝังสติปัญญาโดยเฉพาะผ่านแนวคิดของปัญญาหลายอย่างรวมทั้งเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธีการจัดการเรียนการสอนในภาษาอังกฤษจึงควรปรับเปลี่ยนรูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเด็กในยุคปัจจุบัน ยุคดิจิทัลทางการศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ Listening skill, Speaking skill, Reading skill and Writing skill และเรียนรู้ทักษะทางภาษาอย่างมีความสุข ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจึงจะเกิดการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงควรออกแบบกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 skills เพื่อต้องการเปลี่ยนโฉมการเรียนภาษาอังกฤษทั้งรูปแบบและเนื้อหาที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยความสำคัญดังได้กล่าวมาในข้างต้น ผู้เขียนบทความมองเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพร้อมกับการวัดและประเมินเพื่อให้เกิดสมรรถนะภาษาควบคู่กัน จึงควรส่งเสริมให้เป็นเครื่องมือมาตรฐานในการจัดการศึกษารวมถึงผลลัพธ์ (เป้าหมาย) แทนการอธิบายถึงปัจจัยนำเข้า (หลักสูตร) วัดผลประสิทธิผลในการประเมินและตัดกันประสิทธิภาพของความพยายามทางการศึกษา (Olesen, S. H. (2020). ตั้งไว้ว่าประสิทธิภาพแบ่งออกเป็นมิติ องค์ประกอบ และแสดงออกมากมายตามหลักการพื้นฐานของนักทฤษฎีหลายคน

ซึ่งมีการนำกรอบทฤษฎีที่แตกต่างกันไปพร้อมกับการปลูกฝังความสามารถที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สิ่งนี้ขยายออกไปนอกเหนือจาก “ฐานความสามารถ” เพียงอย่างเดียว ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนและเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานที่ถือว่าจำเป็นสำหรับการทำงานทางวิชาชีพและเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถสำคัญที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตที่สมบูรณ์แบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เจตคติ ค่านิยม และคุณลักษณะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ (Office of the Education Council : OEC, 2019)

ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในโลกและอาเซียน

จากผลการสำรวจล่าสุด ในปี พ.ศ. 2562 (ปี ค.ศ. 2019) มีการสำรวจและประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างครอบคลุมในประเทศที่ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลักหรือภาษาราชการ โดยประเมินความสามารถของผู้ใหญ่ 2.3 ล้านคนการค้นพบแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มที่แตกต่างกัน: บุคคลที่มีระดับความสามารถภาษาอังกฤษสูงหรือต่ำมาจากรายงานของ EF Education First เนเธอร์แลนด์ได้รับอันดับสูงสุดด้วยคะแนน 70.27 รองลงมาประเทศสวีเดน ประเทศนอร์เวย์ ประเทศเดนมาร์ก และประเทศสิงคโปร์ รวมทั้งประเทศไทยได้คะแนน 47.61 อันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ‘ระดับต่ำมาก’ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียที่เข้าร่วม การทดสอบ 25 ประเทศ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 17 และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน พบว่า ประเทศไทยอยู่ใน 3 อันดับสุดท้าย นำประเทศเมียนมาและประเทศกัมพูชา จากประเทศอาเซียน 8 ประเทศ ผลการทดสอบยังระบุข้อมูลอย่างละเอียดถึงคะแนนการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของไทยในแต่ละภูมิภาคว่าประชากรในภาคกลางและภาคเหนือมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากกว่า ประชากรในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 3 – 5 คะแนน ซึ่งยังเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับต่ำมาก ดังนั้น ประชากรไทยยังต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกมาก หากเปรียบเทียบคะแนน TOEFL2 ของบัณฑิตจากประเทศอาเซียน พบว่า ประเทศที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 550 ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ และประเทศฟิลิปปินส์ คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 500 ได้แก่ ประเทศเมียนมา ประเทศเวียดนาม และประเทศกัมพูชา ส่วนประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยของบัณฑิตต่ำกว่า 500 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับบัณฑิตจากประเทศลาว (Leunggratanamart, L. et al., Techoteathani. K. (2018); EF English Proficiency Index, 2019)

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องฝึกภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง 1) ปรับหลักสูตรให้เน้นการสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ ทำห้องเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยต่อการกล้าลองผิดลองถูก และเพิ่มสัดส่วนวิชาหรือกิจกรรมสอนเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมแก้หลักสูตรชั้นพื้นฐานใหม่หมดโดยเน้นทักษะมากกว่าอัดฉีดเนื้อหา 2) ยกระดับการอบรมทักษะภาษาอังกฤษของครูไทย กระจายงบฯ อบรมที่กระจุกอยู่ส่วนกลาง ส่งเป็นงบฯ ตรงให้

โรงเรียนเพื่อฝึกทักษะที่ครูต้องการ 3) ทำ MOU กับประเทศอื่น ๆ เพื่อให้มีโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศและครูไทยที่สอนภาษาอังกฤษ 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน จัดทำแพลตฟอร์มเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเพิ่มบทบรรยายภาษาอังกฤษในสื่อละคร ข่าวสาร รายการโทรทัศน์ 5) รณรงค์ให้สังคมลดการให้ความสำคัญสำเนียง (Accent) จนทำให้เด็กหรือแม้แต่ผู้ใหญ่ไม่กล้าสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจจะเริ่มฝึกจากภาษาอังกฤษที่อยู่รอบตัวเรา เช่น ฝึกคำศัพท์ ฝึกฟัง ฝึกออกเสียง อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านนิทาน อ่านบทความภาษาอังกฤษ ดูหนัง ดูสารคดีแบบไม่ต้องฟังซับไตเติ้ล ฟังเพลงภาษาอังกฤษแบบไม่ต้องดูเนื้อร้อง หรือฝึกจากบทเรียนออนไลน์ เป็นต้น เมื่ออ่านบ่อย ๆ ก็จะเขียนเก่ง เมื่อฟังบ่อย ๆ ก็จะจดจำสำเนียง และออกเสียงได้ดีขึ้น ที่สำคัญต้องฝึกอย่างต่อเนื่อง เราก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ เพราะภาษาอังกฤษจะไม่ใช้จุดอ่อนของเราอีกต่อไป

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางของโลกของไทยในศตวรรษที่ 21

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้เพิ่มขึ้นและรวดเร็วหรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) โดยประเทศไทยได้ให้ความสำคัญทั้งครูและผู้เรียนให้เข้าสู่การเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน (Techoteathani. K. (2017). ผู้ที่จะต้องได้รับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้มีเพียงผู้เรียนเท่านั้น แต่รวมไปถึงครูที่ต้องเปลี่ยนบทบาทการเป็นครูในศตวรรษที่ 21 โดยเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เรียนรู้เรียนไปพร้อมๆ กับผู้เรียน ปรับการเรียนการสอนเป็นสอนน้อย เรียนมาก (Teach Less, Learn More) เรียนรู้จากปัญหา เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเรียนรู้สิ่งที่จะประสบพบเจอในชีวิตจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนอิสระ (Autonomous learner) โดยเสริมสร้างศักยภาพของผู้สอนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ชี้แนะ ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทที่สำคัญยิ่งขึ้นกว่าเดิม คือ การทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาตนเองให้ได้เต็มศักยภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Kongsanoh, S., 2015) พัฒนาผู้เรียนให้มีความมั่นใจเพื่อเสริมสร้างการนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้อง โดยการให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (Wangphasit, L.. (2016)., 2016) และพัฒนาความสามารถของผู้สอนและผู้เรียนให้ก้าวทันกับองค์ความรู้ใหม่ๆ และเทคโนโลยีของยุคนี้ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Anchanida Wankong, 2016) ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ตอบสนองต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 อย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการมีการประกาศนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของผู้เรียนให้ตระหนักถึงศักยภาพของพวกเขาในฐานะพลเมืองทั่วโลกซึ่งจะสร้างกรอบ

สำหรับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ 1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) 2) ปรับการเน้นการเรียนการสอนในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะตามธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้โดยการเน้นการสื่อสาร หรือ Communicative Languages Teaching (CLT) 3) ส่งเสริมให้การสอนภาษาอังกฤษมีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก (CEFR) 4) ส่งเสริมระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 5) เพิ่มความสามารถในการจัดการการเรียนการสอนของผู้สอนให้สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และสอดคล้องกับกรอบความคิดหลักสำหรับมาตรฐานความวามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) 6) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาในฐานะเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมความสามารถทางภาษาของทั้งผู้สอนและผู้เรียน (Ministry of Education, 2014)

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า ควรมีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 การจัดและพัฒนาหลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างสมดุล จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะภาษาควบคู่กับการเรียนเนื้อหาโครงสร้างภาษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ทดลองการใช้ภาษาและความรู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ตัวอย่างของแนวทางการจัดหลักสูตรรวมทั้งการจัดการการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาระงานตามสภาพจริง (Authentic tasks) การใช้โครงงาน การเรียนโดยใช้กิจกรรมปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมที่สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นส่งเสริมทักษะชีวิตเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงอีกด้วย เมื่อปรับหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้วก็จะสามารถนำการวัดและประเมินตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อวัดระดับความสามารถการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดผลที่ดีและนำไปใช้ได้จริง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดหลักสมรรถนะ (Competency based Education)

Auerbach E.R. (1986) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดหลักสมรรถนะว่ามีจุดเริ่มต้นจากความกังวลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแนวคิดนี้ถือกำเนิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการเรียกร้องจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของผู้ที่จัดการเรียนการสอน (Teacher Accountability) อีกทั้งยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่วัดได้อย่างชัดเจน (Measurable Assessment of Student Achievement) และหลักสูตรการสอนโดยยึดทักษะเป็นฐาน (Skilled-based Curricula) ที่ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาขั้นสูง มีแนวโน้มอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาหลักสูตรโดยยึดหลักสมรรถนะ (Competencies) และมุ่งเน้นไปที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) สืบเนื่องจากการที่มหาวิทยาลัยต่างๆ มีความพยายามผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองต่อภาคธุรกิจ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงนี้สอดคล้องกับความสนใจและกระแสการเติบโตในการใช้หลักสมรรถนะเพื่อเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินผลงานด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของภาคธุรกิจในปัจจุบัน (Paulson, K. 2001)

สำหรับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษานั้นข้อมูลจาก Center for Applied Linguistics (1983) ได้ระบุไว้ว่า “หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนภาษาโดยยึดหลักสมรรถนะ จัดได้ว่าเป็น ความสำเร็จที่สำคัญที่สุดในวงการการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแก่ผู้ใหญ่ (Adult ESL)” โดยต่างจากการเรียนการสอนดั้งเดิมที่ได้ให้ใบประกาศรับรอง หรือวุฒิบัตรเพื่อแสดงว่าผู้เรียนได้ผ่านการอบรมตามจำนวนหน่วยกิตที่เรียนแต่สำหรับหลักสูตรที่ยึดหลักสมรรถนะ ใบประกาศรับรองหรือวุฒิบัตรที่มอบให้แก่ผู้เรียนจะเป็นการแสดงว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานตามที่อบรมได้จริง Polk (1982) อธิบายไว้ว่า สำหรับการเรียนการสอนภาษาโดยยึดหลักสมรรถนะนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะตามที่ระบุไว้ในเอกสารประกอบหลักสูตรจนชำนาญและสามารถแสดงทักษะดังกล่าวที่จำเป็นในการปฏิบัติกิจกรรม ภารกิจหรือทำงานใดๆ ที่ผ่านการอบรมมาแล้วได้ Richards, J.C. & Rodgers, T.S. (2001). ได้อธิบายสรุปว่า หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนภาษาโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นการเรียนการสอนโดยยึดหลักการปฏิบัติงานซึ่งให้ความสำคัญต่อผลลัพธ์หรือผลที่ได้จากการเรียนการสอนภาษา Findley & Nathan (1980) ได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนว่า หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนภาษาโดยยึดหลักสมรรถนะ ถือได้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จในการให้บริการทางการศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนอย่างรับผิดชอบและเชื่อถือได้ จึงส่งผลให้หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนภาษาโดยยึดหลักสมรรถนะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการจัดหลักสูตรภาษาที่ใช้ในการทำงานหรือภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะมีความรู้สมรรถนะทั้ง 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการใช้ภาษา (Grammatical Competence) 2) สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์สังคม (Socio-linguistic Competency) 3) สมรรถนะในการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discourse Competence) 4) สมรรถนะด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ครอบคลุมทั้ง 4 สมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับ (Ministry of Education, 2008) ที่ได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน และแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม จึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรโดย ยึดหลักสมรรถนะ

(Competencies) และมุ่งเน้นไปที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินสมรรถนะภาษาอังกฤษทำไมต้องใช้ CEFR

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ (Common European Framework of Reference for languages: CEFR) ได้สร้างขึ้นจากความมุ่งมั่นของสภายุโรปตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2507 ที่ต้องการจะพัฒนาการศึกษาด้านภาษา เพื่อเพิ่มความเข้าใจด้านการสื่อสารระหว่างประเทศ และเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ในระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึงพ.ศ. 2566 กรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการพัฒนามาต่อเนื่องโดยสภายุโรปด้านการศึกษา (Council of European, 2001) ในปี พ.ศ. 2533 กรอบอ้างอิง CEFR ได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยสภายุโรป เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนภาษาทุกประเทศในสหภาพยุโรป และเป็นเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางด้านภาษา และในปี พ.ศ. 2539 – 2541 สภายุโรปได้นำกรอบอ้างอิง CEFR ฉบับร่างมาทดลองใช้ และได้ถูกเปิดตัวอย่างเป็นทางการ ในปี พ.ศ. 2544 ที่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญเนื่องจากสามารถนำกรอบอ้างอิง CEFR ไปปรับใช้ได้หลายบริบท และครอบคลุมภาษามากถึง 40 ภาษา (Council of European, 2018)

วัตถุประสงค์ของกรอบอ้างอิง CEFR นั้นมีความคล้ายคลึงกับเกณฑ์การวัดระดับภาษาอื่นๆ ที่ใช้กันอยู่ เช่น American Council on the Teaching of Foreign Languages Proficiency Guidelines (ACTFL) Canadian Language Benchmarks (CLB) และ Interagency Language Roundtable scale (ILR) คือ การใช้วัดระดับความสามารถทางด้านภาษาและให้คำอธิบายถึงความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ (Martyniuk, 2011 และ EF SET, <https://www.efset.org/english-score/cefr/>, 2018) กรอบอ้างอิง CEFR ไม่ได้เชื่อมโยงหรือยึดตามแบบทดสอบใดแบบทดสอบหนึ่งเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบทดสอบให้เหมาะสมเพื่อใช้ในการประเมินและออกแบบบทเรียน เพื่อค้นหาช่องโหว่ของความรู้ทางภาษาสำหรับผู้เรียน (EF SET, 2018) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการศึกษาขอบเขตของทักษะความรู้และความสามารถที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และได้รับเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Council of Europe, 2001 และ Cambridge English, 2016) และเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของการศึกษาและผลลัพธ์ของการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนการสอนมากกว่ามุ่งเน้นไปที่คะแนนการสอบ (Council of Europe, 2018)

การวัดผลและประเมินสมรรถนะทางภาษา กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ กรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับจากหลายๆ ประเทศ ประเทศไทยจึงได้เล็งเห็นข้อดีของการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในประเทศไทย (Thitipong Ketuamorn et al., 2017) โดยในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้

ประกาศจะเริ่มใช้มาตรฐานวัดระดับความสามารถด้านภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR สำหรับการเรียนรู้ภาษาของโรงเรียนไทย (Modulo Learning, <https://www.modulolearning.com/>, 2019) ได้มุ่งเน้นไปที่การสอนภาษาแบบสื่อสารวัตถุประสงค์ของการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในระบบการศึกษาไทยเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาภาษาอังกฤษทั่วไทยในทุกระดับการศึกษา และเพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมในด้านการสื่อสารทางด้านภาษาเทียบเท่าประเทศอื่นๆ (Ministry of Education, 2014) และเป็นกรอบการกำหนดแนวคิดในการออกแบบหลักสูตรและการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ในปีเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เชื่อมต่อระหว่างกรอบอ้างอิง CEFR และวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Ministry of Education, 2014 และ Modulo Learning, 2019) Foley (2019) กล่าวเพิ่มเติมว่าเป้าหมายของกรอบอ้างอิง CEFR ในประเทศไทยยังมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้กำหนดนโยบายมากกว่ามุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันจะต้องอธิบายบทบาทของกรอบอ้างอิง CEFR ให้ผู้สอนและผู้เรียนอย่างชัดเจน

Ketumorn et al. (2017) กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนว่า การนำกรอบอ้างอิง CEFR มาช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของไทยนั้น จะต้องให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงแก่นแท้ของความหมายและแนวปฏิบัติตามกรอบอ้างอิง CEFR ในปีพ.ศ. 2545 (ปี ค.ศ. 2002) สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางด้านภาษาโดยใช้ข้อสอบมาตรฐาน EF SET หรือข้อสอบมาตรฐานอื่นๆ เช่น TOEIC, TOEFL, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า CEFR ไม่ได้เชื่อมโยงหรือยึดตามแบบทดสอบใดแบบทดสอบหนึ่งเป็นพิเศษ หากแต่เป็นการกำหนดทักษะที่สามารถทำได้โดยการใช้ภาษาต่างประเทศที่ระดับความเชี่ยวชาญใด ๆ ยกตัวอย่างเช่น หนึ่งในทักษะที่ระดับ B1 สามารถทำได้คือ “สามารถเชื่อมโยงเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยหรือความสนใจของตัวบุคคล” ผู้ที่สอนภาษาต่างประเทศสามารถใช้รายการทักษะที่ต้องทำได้เหล่านี้ในการประเมินและออกแบบบทเรียนเพื่อค้นหาช่องโหว่ของความรู้ทางภาษาสำหรับผู้เรียน

CEFR คือมาตรฐานสากลที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก ซึ่งหากมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะช่วยเปิดโอกาสทางการศึกษาและการหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางทั้งในด้านวิชาการและด้านสังคม ผู้เรียนจะได้พบปะกับเพื่อนต่างวัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ภายในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและปลอดภัย จึงมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและสิ้นไหล และได้พัฒนาทักษะครบทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน CEFR ที่ใช้ในระดับนานาชาติ จะช่วยให้สามารถใช้หลักการของ CEFR เพื่อวางแผนการสอนที่เหมาะสมตามระดับความรู้และทักษะของผู้เรียน ช่วยให้การสอนเป็นไปได้อย่างที่เข้าใจและมีประสิทธิภาพ

ระดับการวัดและประเมินผล CEFR (The CEFR Global Scale)

Council of Europe (2001) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับระดับความสามารถใช้สำหรับการประเมินผลการศึกษาติดตามความคืบหน้าในแต่ละขั้นตอนของการเรียนภาษา เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและเป็นค่ามาตรฐานสำหรับการประเมิน (Cambridge English, 2016) และเป็นเครื่องมือในการสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ ในระดับโลกระดับความสามารถจะแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ เช่น ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ และผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 6 ระดับ เช่น A1, A2, B1, B2, C1, C2 โดยในแต่ละชั้นได้บรรยายความสามารถทางภาษาที่ผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษานั้นๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป สถานการณ์ทางสังคม ด้านการท่องเที่ยว การทำงาน และการศึกษาเล่าเรียน โดยประเมินทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน และแต่ละระดับมีคำอธิบายเฉพาะเกี่ยวกับความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ (Council of European, 2018) ซึ่งรายละเอียดแต่ละระดับความสามารถของ CEFR สามารถดูได้จากตาราง

ตารางที่ 1 You will find the Global Scale is a useful starting point:

-
C2	• Can understand with ease virtually everything heard or read. • Can summarise information from different spoken and written sources, reconstructing arguments and accounts in a coherent presentation. • Can express him/herself spontaneously, very fluently and precisely, differentiating finer shades of meaning even in more complex situations.
C1	• Can understand a wide range of demanding, longer texts, and recognize implicit meaning. • Can express him/herself fluently and spontaneously without much obvious searching for expressions. • Can use language flexibly and effectively for social, academic and professional purposes. • Can produce clear, well-structured, detailed text on complex subjects, showing controlled use of organizational patterns, connectors and cohesive devices.
B2	• Can understand the main ideas of complex text on both concrete and abstract topics, including technical discussions in his/her field of specialization. • Can interact with a degree of fluency and spontaneity that makes regular interaction with native speakers quite possible without strain for either party. • Can produce clear, detailed text on a wide range of subjects and explain a viewpoint on a topical issue giving the advantages and disadvantages of various options.
-

B1	• Can understand the main points of clear standard input on familiar matters regularly encountered in work, school, leisure, etc. • Can deal with most situations likely to arise whilst travelling in an area where the language is spoken. • Can produce simple connected text on topics, which are familiar, or of personal interest. • Can describe experiences and events, dreams, hopes & ambitions and briefly give reasons and explanations for opinions and plans.
A2	• Can understand sentences and frequently used expressions related to areas of most immediate relevance (e.g., very basic personal and family information, shopping, local geography, employment). • Can communicate in simple and routine tasks requiring a simple and direct exchange of information on familiar and routine matters. • Can describe in simple terms aspects of his/her background, immediate environment and matters in areas of immediate need.
A1	• Can understand and use familiar everyday expressions and very basic phrases aimed at the satisfaction of needs of a concrete type. • Can introduce him/herself and others and can ask and answer questions about personal details such as where he/she lives, people he/she knows and things he/she has. • Can interact in a simple way provided the other person talks slowly and clearly and is prepared to help.

การนำ CEFR มาใช้ในการเรียนการสอนประเทศไทย

เนื่องจากกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ กรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับจากหลายๆ ประเทศ ประเทศไทยจึงได้เล็งเห็นข้อดีของการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในประเทศไทย (Thitipong Ketuamorn et al., 2017) โดยในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจะเริ่มใช้มาตรฐานวัดระดับความสามารถด้านภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR สำหรับการเรียนรู้ภาษาของโรงเรียนไทย (Modulo Learning, <https://www.modulolearning.com/>, 2019) ได้มุ่งเน้นไปที่การสอนภาษาแบบสื่อสารวัตถุประสงค์ของการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในระบบการศึกษาไทยเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาภาษาอังกฤษชาวไทยในทุกระดับการศึกษา และเพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมในด้านการสื่อสารทางด้านภาษาเทียบเท่าประเทศอื่นๆ (Ministry of Education, 2014) และเป็นกรอบการกำหนดแนวคิดในการออกแบบหลักสูตรและการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ในปีเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศ นโยบายการปฏิรูปการสอน

ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เชื่อมต่อระหว่างกรอบอ้างอิง CEFR และวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Ministry of Education, 2014 และ Modulo Learning, 2019) Foley (2019) กล่าวเพิ่มเติมว่า เป้าหมายของกรอบอ้างอิง CEFR ในประเทศไทยยังมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้กำหนดนโยบายมากกว่ามุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันจะต้องอธิบายบทบาทของกรอบอ้างอิง CEFR ให้ผู้สอนและผู้เรียนอย่างชัดเจน

กระทรวงศึกษาธิการได้อธิบายอิทธิพลและบทบาทของกรอบอ้างอิง CEFR ในประเทศ ว่า CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่เป็นเอกภาพในการดำเนินการมีเป้าหมาย การเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (Ministry of Education, 2014) โดยการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางไว้ดังนี้ คือ 1) ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา 2) ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยนำกรอบอ้างอิง CEFR เป็นตัวกำหนดหลักสูตร และใช้ความสามารถทางภาษาในระดับนั้นๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาในการเรียนการสอน 3) ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยนำค่ากรอบอ้างอิง CEFR ในแต่ละระดับมาพิจารณาการจัดกระบวนการเรียนการสอน 4) ใช้ในการทดสอบและการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบที่สามารถเทียบเคียงผลกับกรอบอ้างอิง CEFR ได้ 5) ใช้ในการพัฒนาผู้สอน (English Language Institute (OBEC) Ministry of Education, 2014)

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ออกนโยบายถึงการกำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนซึ่งหนึ่งในแนวปฏิบัติที่สำคัญนั้นคือการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages ซึ่งถือว่าเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดและประเมินผล การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถวัดและประเมินระดับความรู้และทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างเปรียบเทียบได้ มีการใช้ระบบการแบ่งระดับที่ชัดเจนเพื่อป้องกันความกำกวมในการเรียนรู้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การวัดและประเมินสมรรถนะภาษาอังกฤษ โดยใช้ CEFR สำหรับบริบทการเรียนการสอนในประเทศไทย ได้ค้นพบ CEFR ช่วยได้

1) เข้าใจระดับภาษาได้ดีขึ้น CEFR ช่วยให้คุณเข้าใจคำศัพท์มาตรฐานสำหรับการอธิบายระดับภาษาในระดับชาติ 2) มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าผู้เรียนต้องทำอะไร CEFR อธิบายถึงสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องสามารถทำได้เพื่อก้าวไปสู่ระดับต่อไป โดยเฉพาะมีประโยชน์ในการแสดงให้เห็นว่าทักษะองค์ประกอบต่างๆ มีการอธิบายในแต่ละระดับอย่างไร ผู้เรียนที่อยู่ในระดับ B2 จะต้องทำอย่างไรได้ เช่น ทั้งฟังบรรยาย/พูด หรือเขียน การติดต่อสื่อสารหรือความคล่องแคล่วในการพูด? CEFR ช่วยให้คุณเห็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับแง่มุมต่างๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) ตารางการประเมิน CEFR ยังมีประโยชน์มากสำหรับการสร้างตารางการประเมินของคุณเองอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ใช้คำอธิบายในระดับและสามารถช่วยให้ผู้สอนประเมินผู้เรียนในระหว่างและหลังจบหลักสูตรได้ อีกทั้งสามารถใช้เพื่อการประเมินตนเองโดยผู้เรียนได้ 4) แผนหลักสูตร หากมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนว่าจะสอนอะไรในชั้นเรียน - การใช้ CEFR เป็นกรอบการทำงานแบบกว้างจะมีประโยชน์มาก ดูคำอธิบายอย่างละเอียดระดับที่คุณต้องการ ไม่ใช่แค่ระดับสากล แต่ส่วนประกอบจะปรับขนาดตามที่เกี่ยวข้อง ด้วยการให้ผู้เรียนทำอะไร ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในแต่ละหลักสูตรตามเส้นทางสู่ระดับเป้าหมายหรือไม่? นี่สามารถเพิ่มเติมได้ขยายความโดยดูข้อมูลที่มาจาก English Profile ซึ่งคุณสามารถเลือกปรับให้เข้ากับสถานการณ์ของคุณเองได้

สรุปในมุมมองของผู้เขียน เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นรูปแบบที่ผู้เรียนอยากจะนำเสนอเพื่อการพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเพื่อช่วยยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษา ทั้งเรื่องระยะเวลาและโอกาสในการฝึกฝนภาษา ขนาดห้องเรียนที่มักมีผู้เรียนจำนวนมากและทรัพยากรในการเรียนการสอนที่มีจำกัดปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ตรงไปตรงมาโดยคำนึงถึงผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นที่เนื้อหาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทางตรงการเน้นที่การฝึกฝนทักษะที่ฟังประสงค์เท่านั้นโดยจะไม่มีเวลาเสียไปกับเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ที่จำเป็นตราบเท่าที่ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นรูปแบบหนึ่งที่น่ามาทดลองใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และดำเนินการวัดประเมินสมรรถนะภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR นี้ มุ่งสนับสนุนการเตรียม

ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ที่คาดหวังว่าจะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- Auerbach, E.R. (1986). Competency-based ESL: one step forward or two step back? TESOL Quarterly, 20(3), 411-429.
- Barbara P.B. (2009). Competency-based vocational education: analysis of an educational bandwagon and implications for Hawaii's community colleges. Honolulu: University of Hawaii, Office of the Chancellor for Community Colleges. ERIC [online serial] Retrieved June 5, 2009 from www.eric.org/ED224550
- Cambridge University Press. (2013). Introductory Guide to the Common European Framework of Reference (CEFR) for English Language Teachers.
- Center for Applied Linguistics. (1983b). From the classroom to workplace: Teaching ESL to adults. Washington, D.C.: Author.
- Council of Europe. (2001). Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, and Assessment. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Council of European. (2018). Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment – Companion volume with new descriptors. Retrieved on July 17, 2024, from <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>
- Education First Standard English Test (EF SET). (2018). The CEFR and EF SET. Retrieved on July 14, 2024, from <https://www.efset.org/english-score/cefr/>
- Findley, C.A. and Nathan, L.A. (1980). Functional language objectives in a competency-based ESL curriculum. TESOL Quarterly, 14(2), 221-231.
- Foley, J. A. (2019). Adapting CEFR for English Language Education in ASEAN, Japan and China. The New English Teacher, 13(2), 101-117. Retrieved on January 18, 2020, from <http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/newEnglishTeacher/article/view/3879/2371>

- Martyniuk, W. Quality education for plurilingual people living in multilingual societies: Challenging (learning) teachers. 2011. Retrieved on January 18, 2020, from <http://www.real.association.eu/site/default/files/Krakov%20Martyniuk.pdf>
- McClelland, D.C. (1973). Test for Competence Rather Than for “Intelligence” [Online]. American Psychologist, 28(1), 1-14. Available from <https://doi.org/10.1037/h0034092>. [accessed 8 August 2020].
- McClelland, D.C. (1976). The Achieving Society. New York: Irvington.
- Modulo Learning. (2019). Retrieved on July 14, 2024, from <https://www.modulolearning.com/>, 2019
- Muñozl, D.R. & Araya, D.H. (2017). The challenges of competence-based assessment in the educational field. Educação e Pesquisa, 43(4): 1073-1086. Available from <http://dx.doi.org/10.1590/ S1678-4634201706164230>. [accessed 8 August 2020].
- Paulson, K. (2001). Using competencies to connect the workplace and post-secondary education. In R.A. Voorhees (ed.), Measuring what matters competency-based learning models in higher education (pp.41-54). San Francisco: Jossey-Bass.
- Olesen, S. H. (2020). The challenge of competence assessment: Problematizing institutional regimes—Proclaiming a paradigm shift? [Online]. Leiden: koninklijke brill nv. Available from https://doi.org/10.1163/9789004413320_007. [accessed 8 August 2020].
- Richards, J.C. & Rodgers, T.S. (2001). Approaches and methods in language eaching.US: Cambridge University Press.
- Tejada, J. & Ruiz, C. (2016). Evaluación de competencias profesionales en educación superior: retos e implicaciones. Educacion XXI, Madrid, 19(1), 17-38.

Translated Thai References

- English Proficiency. (2023). [online]. from: <https://www.tpqi.go.th/downloadFile.php?WP=qUqcMUuCPWOghKstGREgFJqeqPMcZUt4pQOgZ3qCGWOghJstqREcFKuw>
- Kongsanoh. S. (2015). Problems of small schools. [Online], accessed from: <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2558/hi2558-106.pdf>.
- Ketumorn K. et al., (2017). The use of European Framework of Reference for Language

- Competence in the Thai Education System. Hatyai Academic. Journal, 16(1), 77-88.
Retrieved January 17, 2020, from <https://so01.tcithaijo.org/index.php/article/view/130142/97729>
- Leungratanamart L. et al., (2018). Development of teaching models that promote 21st century skills of nursing students. Journal of Nursing, Ministry of Public Health, 28(1), 127-137.
- Ministry of Education. (2008). Basic Education Core Curriculum B.E. 2008. Bangkok: Cooperative Printing House of Thailand.
- Ministry of Education. (2014). Guidelines for measuring and evaluating learning outcomes according to the core curriculum. Basic Education 2008. Bangkok: Agricultural Printing House. Thailand.
- Office of the Basic Education Commission. (2014). Guidelines for measuring and evaluating learning outcomes according to the Basic Education Core Curriculum, 2008. Bangkok: Agricultural Cooperatives Association of Thailand Printing Company Limited.
- Office of the Education Council. (2008). Framework for educational development. During the 10th National Economic and Social Development Plan (2007-2011) which is in line with the National Education Plan (2002-2016), summary version. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Pattanapichet, F. (2009). Teaching English based on competency principles. to meet needs of the current labor market. Executive Journal. Bangkok University.
- Techotiashani, K. (2017). Direction of education management in the 21st century. Veridian E-Journal, 10(2), 2843-2854. Retrieved July 10, 2024, from <https://he02.tcithaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/109763/86192>
- Techoteathani. K. (2018). Results of the English Proficiency Ranking by the EF English Proficiency Index 2018. Retrieved from <https://thestandard.co/ef-english-proficiencyindex-2018>.
- Wangphasit, L.. (2016). Coaching for Happy English Learning. Journal of Educational Studies. Naresuan University, 18(3), 351-363. Retrieved July 10, 2024, from https://so06.tcithaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/66655/54507

